

3 Terrängkörningslag m.m.

Terrängkörningslag (1975:1313)

1 §

[9001] Körning i terräng med motordrivet fordon för annat ändamål än jordbruk eller skogsbruk är förbjuden i hela landet

1. på barmark,
2. på snötäckt skogsmark med plant- eller ungskog, om det inte är uppenbart att körningen kan ske utan risk för skada på skogen,
3. på snötäckt jordbruksmark, om det inte är uppenbart att körningen kan ske utan risk för skada på marken.

Inom de delar av fjällområdet som regeringen bestämmer är körning i terräng med motordrivet fordon förbjuden även på annan mark än som anges i första stycket. *Lag (1996:1551)*.

Till 1 st

Anm. Om undantag från p. 1 och 2, se [9021–9022].

Till 2 st

Anm. Se [9024].

2 §

[9002] Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om undantag från förbud eller i särskilt fall medge undantag från förbud eller föreskrifter enligt 1 § i fråga om körning i räddningstjänst eller viss näringsutövning eller när det annars finns särskilda skäl.

För områden som avses i 1 § andra stycket får regeringen föreskriva att sådana föreskrifter eller beslut om undantag får meddelas om det finns synnerliga skäl. *Lag (1996:1551)*.

Anm. Se [9025].

3 §

[9003] Kan i annat fall än som avses i 1 § körning i terräng med motordrivet fordon inom visst område medföra olägenhet från naturvårdssynpunkt eller annan allmän synpunkt, får regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer förbjuda körningen eller meddela föreskrifter för den.

Vid meddelande av förbud eller föreskrift enligt första stycket skall iakttagas att körning som är till gagn för ortsbefolkningen eller som behövs för yrkesutövning eller annat nyttigt ändamål ej onödigtvis hindras.

Till 1 st

Anm. Se [9025].

3 a §

[9004] För tillsyn över att bestämmelserna i denna lag efterlevs inom de delar av fjällområdet som avses i 1 § andra stycket får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer utse naturvårdsvakter.

En naturvårdsvakt får avvisa den som utan att ha rätt till det kör i terräng med motordrivet fordon inom ett område som sägs i första stycket. *Lag (1991:642)*.

Till 1 st

Anm. Se [9026].

4 §

[9005] Den som med uppsåt eller av oaktsamhet bryter mot 1 § första stycket 1–3 eller mot förbud eller föreskrift som har meddelats med stöd av lagen döms till böter. Om gärningen är ringa skall inte dömas till ansvar. *Lag (1996:1551)*.